

Ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Anette Dalgaard
anettedalgaard@gmail.com

København, den 12. marts 2014
Sagsnr.: 25215
Dok.nr.: 653233

Kære Anette Dalgaard

Tak for din henvendelse af 11. marts 2014 vedrørende hundeloven.

I lovforslaget til ændring af hundeloven, L92, foreslås det, at der indføres mulighed for inddragelse af en hundesagkyndig undersøgelse, inden politiet træffer afgørelse om evt. aflivning. Den sagkyndige udpeges efter indstilling fra Dansk Selskab for Klinisk Veterinær Etologi og har faglig viden om hundes adfærd. I vurderingen af en sag om skambid skal den hundesagkyndige vurdere omstændighederne ved bidepisoden på baggrund af oplysninger om hændelsesforløbet. Om selve bidskaden forudsættes det, at politiet almindeligvis indhenter oplysninger fra læge eller dyrlæge. Herudover indeholder L92 en ny, mere præcis fysisk (patologisk) definition af skambid (skaden).

Det er min opfattelse, at der med de foreslåede ændringer (muligheden for inddragelse af en sagkyndig undersøgelse og den mere præcise fysiske definition af skambid) sker en væsentlig forbedring af besidderens retssikkerhed i sager om skambid.

Hundelovens forbudsordning blev indført på baggrund af en række alvorlige episoder, hvor mennesker eller dyr blev angrebet af hunde. Det skabte en øget frygt i befolkningen for at blive angrebet af hunde på offentlige arealer.

Formålet med forbudsordningen var at reducere antallet af denne type hunde og dermed skabe større tryghed og sikkerhed for borgerne.

Der er foranlediget en uvildig evaluering af hundelovens forbudsordning, som er foretaget af Københavns Universitet. Evalueringen er afrapporteret den 12. august 2013 (*Evaluering af hundelovens forbudsordning*).

Evalueringen af forbudsordningen viser, at ordningen har haft den ønskede effekt på antallet af forbudte hunde. Resultaterne indikerer også, at forbudsordningen har haft en positiv effekt på borgernes oplevelse af sikkerhed og tryghed.

Udover evalueringsrapporten er der til brug for evalueringen og lovforslaget indhentet tal fra politiet via Justitsministeriet, som bl.a. viser, at der er aflivet 157 hunde, fordi de har skambidt. Ud af disse omhandler 66 sager hunde af racer, der figurerer på forbudslisten. Dermed udgør sager om forbudshunde, der skambider, over 40 pct. af det samlede antal sager om skambid, hvilket er

bemærkelsesværdigt, eftersom det fremgår af evalueringen, at der er sket et markant fald i antallet af forbudte hunde samt i forhold til, at de forbudte racer udgør en lille del af den samlede hundepopulation. Samlet set er der på baggrund af ovenstående ikke fundet anledning til at foreslå ændringer i forbudsordningen.

Tallene er indhentet fra politiet, og der er ikke grund til at tro, at politiet ikke efter bedste evne registrerer hundens race, antallet af hundebid mv.

Rigspolitiet har i deres bemærkninger, som er indhentet samtidig med tallene om hundelovssager, bl.a. oplyst, at oplysningerne om hunderacer i de opgjorte sager som udgangspunkt er baseret på oplysninger fra hundens ejer og/eller oplysninger fra Dansk Hunderegister. Oplysningerne om race i Dansk Hunderegister baseres almindeligvis på oplysninger fra hundens ejer. Rigspolitiet oplyser desuden, at det kun er i sager om forbudte hunderacer, jf. hundelovens § 1b, jf. § 1a, at politiet har særlig anledning til at vurdere hundens race.

For så vidt angår hundelovens forbudsordning og spørgsmålet om hundeejeres retssikkerhed bemærkes, at politiet – f.eks. på baggrund af en hunds udseende eller oplysninger fra besidderen eller andre – skal have rimelig grund til at formode, at der kan være tale om en hund af en forbudt race eller blanding, før politiet kan kræve, at besidderen skal skaffe den nødvendige dokumentation for, at den pågældende hund ikke er omfattet af forbuddet. Politiet kan altså ikke forlange dokumentation, når der ikke er nogen nærmere anledning til det.

Der er ikke fastsat krav i hundeloven til, hvilken dokumentation besidderen skal kunne fremlægge for at bevise hundens race. Besidderen af en hund kan f.eks. fremlægge en stambog vedrørende hunden eller erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning.

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen